

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **J. M.**, zastoupené advokátem Mgr. Josefem Kameníkem, Palackého 25, Jihlava, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2023, sp. zn. OZZL 33232/2023/jokl SS, čj. KUJCK 46168/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 7. 2024, čj. 61 A 23/2023-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám advokáta Mgr. Josefa Kameníka, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

1. Popis věci

[1] Městský úřad Jindřichův Hradec dne 3. 2. 2023 vydal rozhodnutí, kterým shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku dle § 27a odst. 1 písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání. Tohoto přestupku se žalobkyně dopustila z nedbalosti tím, že:

a) jako chovatelka chovala v době do 22. 11. 2021 psy plemene jorkširský teriér v počtu 53 kusů, zejména rozmnožovala psy v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sami nebo navzájem způsobovali utrpení ve smyslu § 4 odst. 1 písm. l) zákona na ochranu zvířat proti týrání, a tím, že

b) tyto psy chovala tak, že na ně dlouhodobě bezdůvodně působily nepřiměřené stresové vlivy biologické, fyzikální nebo chemické povahy ve smyslu § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání.

Za tento přestupek městský úřad uložil žalobkyni pokutu ve výši 48 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč. Ve věci rozhodoval opakovaně poté, co žalovaný jeho předchozí dvě rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zrušil rozhodnutí městského úřadu ze dne 3. 2. 2023 ve vztahu k přestupku uvedenému pod bodem *a)* a v tomto rozsahu řízení zastavil. Ve vztahu k přestupku uvedenému pod bodem *b)* žalovaný změnil rozhodnutí městského úřadu tak, že se žalobkyně dopustila přestupku podle § 27a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání, neboť v době do 22. 11. 2021 chovala psy tak, že na ně dlouhodobě bezdůvodně působily nepřiměřené stresové vlivy ve smyslu § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání. Porušení tohoto ustanovení spočívalo v dlouhodobém výskytu vnitřních i vnějších parazitů (ušní svrab, giardie, kokcidie), onemocnění dutiny ústní a vysoké koncentraci zvířat v daném prostoru. Přestupek dle § 27a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání byl spáchán z nedbalosti (§ 15 odst. 3 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů). Uloženou pokutu žalovaný snížil na 25 000 Kč.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Argumentovala tím, že ke vzniku zdravotních potíží psů muselo dojít v době od 22. 11. 2021, kdy byla žalobkyně hospitalizována kvůli mozkové příhodě (co se chovaných psů týče, žalobkyně připustila pouze zanedbání péče o zuby). Žalobkyně brojila především proti skutkovým zjištěním a namítla, že se o psy starala pečlivě, a zpochybňovala jednotlivé diagnózy, které byly u psů zjištěny.

[4] Krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedl, že skutková zjištění správních orgánů i Státní veterinární správy mají oporu ve správním spise. Zdravotní stav jednotlivých psů v době jejich odebrání v prosinci 2021 zachycuje především jejich soupis, na něj navázaná foto- a videodokumentace, jakož i veterinární zprávy pořízené při umístění psů do jednotlivých útulků. Stěžejní jsou pak odborná vyjádření krajské a ústřední veterinární správy, na kterých jsou rozhodnutí založena.

2. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost z důvodů, které podřadila § 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s. Neuvedla však, v čem konkrétně vymezené vady spočívají, resp. v čem krajský soud pochybil. V kasační stížnosti směřuje výhradně proti skutkovým zjištěním správních orgánů a státní veterinární správy.

[6] Žalovaný ve vyjádření uvádí, že stěžovatelka byla shledána vinnou ze spáchání přestupku na úseku týrání zvířat podle § 27a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání, tím, že jednala v rozporu (mimo jiné) s § 4 odst. 1 písm. l) cit. zákona. Žalovaný však upozorňuje, že řízení týkající se tohoto jednání bylo zastaveno.

[7] Namítá-li stěžovatelka, že správní orgány vycházely pouze ze zprávy krajské veterinární správy, uvádí žalovaný, že odborné vyjádření krajské veterinární správy je závazné toliko v posouzení, zda nějaké jednání je týráním zvířat, ale za zjištění stavu věci je odpovědný správní orgán, který přestupkové řízení vede. Z odůvodnění rozhodnutí žal

pokračování

popsané ve veterinární zprávě jsou dlouhodobého charakteru a nevznikly až po hospitalizaci stěžovatelky.

[8] Žalovaný poukazuje na okolnost, že stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí důvody, které uváděla již v žalobě – snaží se především zpochybnit odborné vyjádření krajské veterinární správy a rozhodnutí správních orgánů. Tyto kasační důvody se tedy vztahují ke správnímu rozhodnutí, a nikoli k rozhodnutí krajského soudu. Žalovaný poukazuje na rozsudek NSS čj. 5 Afs 398/2020-31 ze dne 26. 11. 2021, podle kterého *„kasační námitky musejí směřovat proti postupu krajského soudu v soudním řízení a proti závěrům, které krajský soud učinil, nikoli k samotnému řízení, které probíhalo před správními orgány, a proti jejich rozhodnutí; tyto námitky je třeba uplatnit v žalobě. Jinými slovy, důvody kasační stížnosti se vztahují nikoli k napadenému správnímu rozhodnutí, ale k rozhodnutí soudu.“*

3. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že ji podává též z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. NSS je povinen přihlížet k této vadě z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), v posuzovaném případě však shledal, že krajský soud všechny žalobní námitky přezkoumatelně vypořádal. Uvedl jasný skutkový základ, z něhož vycházel, a konkrétní úvahy, kterými se řídil. Napadený rozsudek netrpí nedostatkem důvodů či nesrozumitelností a stěžovatelka v tomto ohledu ani nic konkrétního nenamítá.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná, neboť co do svého obsahu nenaplnuje podmínky pro její věcné projednání (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[11] Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost *opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.*

[12] Z uvedeného ustanovení plyne, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského soudu a je úkolem stěžovatele, aby vymezil rozsah soudního přezkumu, kterým je Nejvyšší správní soud vázán. Tomu však nelze dostát pouhým doslovným zopakováním textu žaloby brojící proti rozhodnutí správního orgánu, jako je tomu v nyní posuzované věci.

[13] Kasační stížnost stěžovatelky totiž neobsahuje vůbec žádné argumenty zpochybňující postup či závěry krajského soudu, nýbrž směřuje výhradně proti zjištění správních orgánů. Stěžovatelka doslovně převzala žalobní body, přičemž v textu provedla pouze minimální změny spočívající zejména v úpravě terminologie (*stěžovatelka* namísto *účastnice řízení*). Co se týče vlastní argumentace, je kasační stížnost zcela totožná s žalobou, kterou stěžovatelka podala proti rozhodnutí žalovaného. Za této situace, tj. bez bližší kasační argumentace, není úkolem NSS za stěžovatelku domýšlet, proč má za to, že jsou závěry krajského soudu chybné. Stěžovatelka se v celé kasační stížnosti nezmiňuje, v čem měl krajský soud pochybit. Na uvedeném nic nemění ani obecný stěžovatelčin odkaz na § 103 odst. 1 písm. a), b), a d) s. ř. s.

[14] V této věci tak nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody a stěžovatelka se ani nesnaží polemizovat s rozsudkem, který napadá. Protože jsou celé strany textu doslova

převzaty ze žaloby, je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody krajského soudu, ale míří výlučně proti rozhodovacím důvodům žalovaného.

[15] Taková kasační stížnost je proto nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Podobné kasační stížnosti NSS již v minulosti odmítl, současně vysvětlil, proč není v takových případech třeba vyzývat účastníka (resp. jeho advokáta) k tomu, aby kasační důvody formuloval znovu a lépe (usnesení čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, čj. 9 Azs 101/2020-17, body 11-12, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, či z poslední doby čj. 4 Azs 360/2023-29, body 10-15, čj. 6 Azs 96/2024-29 nebo čj. 10 Afs 107/2023-39). Odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, která nijak nebývá proti rozsudku krajského soudu, přitom opakovaně shledal ústavně konformním také Ústavní soud (srov. usnesení ze dne 22. 11. 2022, sp. zn. II. ÚS 1852/22).

4. Závěr a náklady řízení

[16] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., a proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 4 a § 120 s. ř. s.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[18] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud ze svého účtu vrátí zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto NSS stěžovatelce vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2024

Vojtěch Šimíček
předseda senátu